

socialpædagogiske behandling, om han vil eller ej. Det er en del af den efterfølgende behandling, så han via tvang motiveres til at fortsætte frivilligt.

Det er her, problematikken omkring overførslen mellem en sikret og en åben institution kommer ind i billedet. Om det så føles som en straf eller en behandling afhænger jo af den enkeltes egen motivation, og det kan der tages mange akademiske diskussioner om. Dem vil vi da også gerne deltage i, men vi vil være konstruktive, og så er det jo spørgsmålet, om en sanktion er en straf eller en behandling. Det må vi se på.

Der er i det her nogle tekniske spørgsmål, som vi vil have belyst under udvalgsarbejdet.

For det første er der, som mange skriver i høringssvarene, en vis, kan man sige, utryghed ved, om det er en sammenblanding af straffelov og sociallov, vi er i gang med at foretage for meget af. Det vil vi have undersøgt og belyst meget nærmere.

Så er der en anden ting, som også lige er blevet rejst, nemlig: Hvem skal betale den sikrede institution? Og her skriver Kommunernes Landsforening nemlig i sit høringssvar, at det regner man med staten skal som hidtil. Justitsministeriet svarer i sin kommentar, at regeringen ikke deler denne opfattelse. Så spørger jeg: Er vi ved at få øgede amtskommunale og kommunale udgifter ind ad bagdøren? De sikrede institutioner er nemlig mig bekendt ikke med i grundtakstmodellen. Jeg siger ikke, det skal være staten, som betaler. Måske var det netop en god idé, at det var kommunerne, som jo har ladet stå til, indtil vi når så vidt, som vi gør. Men det skal vi have at vide, inden vi trykker på knapperne.

Så er der en tredje ting. Der lægges op til, at man maksimalt må være 1 år i den sikrede institution og maksimum 1½ år i alt. Hvis en person gør sig fortjent til 1 år i en sikret afdeling, hvordan kan han så klare sig med ½ år på et opholdssted bagefter? Det er, ligesom det ikke rigtig hænger sammen. Er disse 6 måneder så ikke dødsdømt på forhånd? Er det så ikke en løsladelse til ny kriminalitet, som bliver konsekvensen alligevel?

Så er der en ting mere: Kan vi forvente, at personalet på den sikrede institution er gearret til at arbejde i en sikret institution? Vi har lige oplevet her i påsken, at to stak af fra Sønderbros afdeling på Stevnfortet. Det er jo, hvad der kan ske, men det foruroliger mig, at forstanderen udtaler til pressen, at det selvfølgelig må være irriteren-

de for politiet, at det sker, men han fandt det ikke særlig alarmerende. Det er jo ikke et fængsel, sagde han. Så spørger jeg: Hvad er det så? Man skal i hvert fald være der.

Så er der punkt fem. Som det også nævnes i høringssvaret, så mangler der efterforskningskridt over for mindreårige. Det er nogle sidebemærkninger, der er i lovforslaget, og her kunne jeg godt tænke mig at spørge justitsministeren, om man sideløbende vil arbejde med det i forbindelse med dette her lovforslag, eller om det er noget, vi skal tage op senere.

Det indskrives endvidere i lov om social service, at unge under 15 år, som begår kriminalitet, skal have udfærdiget en handleplan. Ja, selvfølgelig. Det burde ikke engang være nødvendigt at skrive det. Det burde være en praktisk selvfølge.

Nu håber vi, at denne start gør, at de unge under 15 år mister deres kriminelle idealer, hvis vi får det her lovforslag gennemført. Det kunne jeg godt have et håb om.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu er hr. Karsten Nonbo tilsyneladende meget konstruktiv i dag, så jeg vil godt høre, om hr. Karsten Nonbo er enig med de medlemmer af Venstre, som sidder i Folketingets Socialudvalg, hvor man netop har lagt megen vægt på efterværnsbestemmelserne, som vi har fået ind i serviceloven. Vil hr. Karsten Nonbo være indstillet på, at vi flytter noget af la efterværnsbestemmelserne fra serviceloven over i den her lovgivning på en eller anden måde, således at uanset om man kommer ud af den her særlige sanktion som 17-årig, har man også retten til at have en voksen personlig støtte- og kontaktperson eller en familie, man kan bo hos, i den dér udslyningsfase, som ifølge serviceloven jo kan vare helt op til det 23. år?

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Ja, selvfølgelig. Det er jo som sådan en forudsætning, og jeg mener også, at det sådan set står i lovforslaget her, at der skal afsluttes med en ambulant behandling. Sådan læser jeg i hvert fald lovforslaget, så det regner jeg med er en selvfølge.

Jeg vil godt være med i den sidste ende, hvis SF også vil være med i den første ende, for tingene hænger sammen.